

ЛІХТМАН ЗОЯ ЮХИМІВНА
(22. II. 1919–11. I. 2002)

піаністка, педагог, доцент

Закінчила фортепіанний факультет Київської консерваторії по класу професора К. М. Михайлова. Ще студенткою вона виявила себе талановитим музикантом з яскравою індивідуальністю. Любов до вокальної музики та вокального виконавства вирішила її подальшу долю. Після закінчення консерваторії Зоя Юхимівна стала концертмейстером у класі професора, завідуючого кафедрою сольного співу Д. Г. Євтушенка¹, де займалася з такими обдарованими співаками, як Леокадія Масленнікова, Віра Борисенко і багатьма іншими, які згодом стали солістами Московського (Большого) і Київського оперних театрів. У період подальшої роботи у класі професора К. І. Брун учнями Зої Юхимівни були Л. Лобанова та Г. Сухорукова. Творча співдружність з останньою тривала все життя.

Майже 50 років Зоя Юхимівна вела педагогічну працю у класі камерного співу. Тут повністю розкрився її талант музиканта, педагога, ансамбліста, концертуючого виконавця. Вона захоплювала молодих виконавців камерним виконавством. Багато студентів вокального факультету (А. Кочерга, В. Пивоваров, Є. Колесник, Н. Чмихало, Л. Колос та інші) своєю участю і успіхами на міжнародних конкурсах ім. М. Глінки, ім. П. Чайковського та за кордоном зобов'язані натхненню Зої Юхимівни, її таланту музиканта-наставника.

Зоя Юхимівна готувала цікаві програми з відомими виконавцями (Г. Сухоруковою, Д. Петриненко², Т. Калустян та ін.). Вона багато гастролювала і була пропагандистом вокальної творчості сучасних, зокрема, українських композиторів. За її участю зроблено численні записи на радіо.

Багатоаспектною була науково-методична робота З. Ю. Ліхтман. Велику аудиторію збирали її відкриті уроки. У її класі стажувалися українські та закордонні співаки і педагоги. Цікавими і змістовними були засідання та зустрічі вокального гуртка Студентського науково-творчого товариства, яким керувала Зоя Юхимівна.

Ірина Колодуб

---

¹ Біографічні довідки авторів у цьому виданні (с. 443, 429).

² Дивись сторінки 291, 267 і 290 цього видання.